

HET ZAL JE BEROEP MAAR ZIJN

Blijspel in vier scenes

door

BEA KOENDERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET ZAL JE BEROEP MAAR ZIJN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BEA KOENDERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2017 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

PEDRO - Man met Spaanse look en accent

ANTJE - Toilettjuffrouw

STAMGAST - Man

MIES - Vrouw van middelbare leeftijd, wil laten zien hoe goed ze het heeft, maar eigenlijk is ze mislukt. Ze is altijd op zoek naar de liefde.

ALETTA - Vrouw, iets jonger als Mies, ook wat onnozeler. Heeft duidelijk iets te verbergen. In eerste scene voordat ze naar toilet gaat heeft ze overduidelijk een volle tas.

Kleinere rollen die goed dubbelrollen kunnen spelen:

GAST - Kleine rol 1de scene

PROSTITUEE - Kleine rol in 2de scene.

GAST MANNELIJK - Kleine rol in 2de scene

GAST VROUWELIJK - Kleine rol in 2de scene

ZWERVER - M/V. Kleine rol in 3de scene

LOUCHE TYPE - M/V. Zonder tekst, kleine rol in 3de scene

KLUSJESMAN - Kleine rol in 4de scene.

ELSJE - Vrouw van Pedro kleine rol in 4de scene.

ZWANGERE VROUW - Kleine rol in 4de scene

5 tot 9 dames, 3 tot 7 heren

DECOR:

Is een café, links een bar, met de deur naar de opslag, in het midden een deur naar de toiletten, rechts een raam, rechts een deur. Bij het raam een tafeltje met 2 stoelen, en links en rechts voor op het toneel zitjes. De kapstok staat bij de bar, tegen de muur. Tegen de muur hangt een “spiegel” deze is niet helemaal zichtbaar.

1STE SCENE

(het doek gaat op en Antje zit met haar breiwerk op de stoel bij de toiletten, Pedro staat achter de bar glazen te spoelen en de Stamgast hangt aan de bar, met zijn rug naar de zaal)

ANTJE: Zo, ben blij dat ik mijn das bijna afheb, want ik vertel je, we krijgen een gure winter, ik voel het aan mijn handen.

PEDRO: O, ik dacht aan knie.

ANTJE: Nee, als mijn knie opspeelt dan krijgen we regen. *(wrijft in handen)* Maar nu voel ik de kou.

STAMGAST: En als ze het aan haar kont voelt.....

ANTJE: Dan ga ik naar mijn eigen schone wc-tje

PEDRO: En welke weer krijgen we dan?

STAMGAST: Stront aan de knikker.

PEDRO: *(verbaasd)* Oké, waar moet ik aan denken, moet ik dan wollen trui aan, of zwembroek?

STAMGAST: *(resoluut)* Dan zou ik maar maken dat ik wegkom.

PEDRO: *(geschokt)* Maar ik ben al geëmigreerd. *(verdwaast voor zich uit kijkend)* Waar moet ik dan naar toe? *(schrikt)* Bovendien dat wil Elsje niet, die wil alleen bij *(doet dan iemand na die voor de kindervagen staat)* Lieve lieve moesje blijven.

ANTJE: O ja, nou... *(sarcastisch. Doet Pedro na)* Wat een lieve lieve moesje. *(boos)* Die kenau. *(Pedro, kijkt bij dit woord op, pakt woordenboek, deze draagt hij altijd bij zich, en zoekt het woord op)*

STAMGAST: Ja, er is een duidelijk verband tussen Elsje en d'r lieve moesje. Arme Piet. *(slaat Pedro tegen schouder, Pedro wrijft pijnlijk over zijn schouder)*

PEDRO: *(zoekt in woordenboek Nederlands, al lezend)* Kenau, kenau, hoe jij schrijf dat?

STAMGAST: *(duidelijk articulerend spellend)* K E N A U, dat is niet zo moeilijk hoor. Waarom denk je dat ik hier zit, en niet thuis.

PEDRO: *(opgewonden)* Ja, ja, iek lees, grote bazige vrouw. Maar... *(maakt weer dezelfde handeling)* Lieve lieve moesje is niet groot oor. *(Pedro leest verder in het woordenboek)*

ANTJE: Maar de rest klopt als een bus.

PEDRO: *(leest verder, dan verschrikt)* Ooooh, nee toch, kan niet waar zijn, als Elsje dit weten te komen, ze zal skrik.

ANTJE: Wat is er dan waar ze dan zo van schrikt, dan moet het wel heel erg zijn? *(intussen staat Pedro nog steeds met zijn woordenboek in de hand verschrikt)*

PEDRO: Nou, hier staat... *(leest)* Is manwif... *(tot Stamgast)* Jij zegt

altijd over Antje, achterlijk wijf, iek denk wijf is vrouw.

STAMGAST: *(knikt)* Je snapt het nog steeds.

ANTJE: *(staat intussen met haar handen in haar zij bij de Stamgast, dan dreigend)* Wat bedoel jij?

PEDRO: *(blijft vertwijfelt in het woordenboek kijken)* Nu. *(kijkt op van woordenboek, doet weer dezelfde handeling)* Lieve lieve moesje weet niet of ze wijf of man is?

ANTJE: *(tot Stamgast)* Dus jij vind mij een wijf. *(dreigend met brijpen, op dat moment komt er een gast binnen)*

STAMGAST: Pas maar op, je begaat een, bijna misdrijf.

GAST: *(tot Pedro)* Zeg brave man, mag ik even gebruik maken van het toilet?

ANTJE: *(is direct bij de gast)* Ja hoor, kost je 50 cent.

GAST: *(verbaasd)* Zo duur?

ANTJE: *(bekijkt de gast eens)* Dan pies je toch in je broek, moet je kijken wat dat kost. *(gast loopt door naar toilet)*

STAMGAST: *(roept na)* En voor wildplassen kan je opgepakt worden.

ANTJE: *(verontwaardigd)* Ze denken allemaal dat ze voor een duppie op de rand mogen piesen, nou echt niet. Ik moet ook mijn vaste lasten betalen.

STAMGAST: Ja, van dat inkomen van jou, zit je van de winter vast in de kou.

PEDRO: *(tot Stamgast)* Daarom zij ies nu aan breien *(lacht om zijn eigen grap, maar niemand reageert, leest dan weer verder in het woordenboek)*

STAMGAST: *(tot Antje)* Maar ehh, niet om het één of ander, je hoeft het ook niet te vertellen, maar....

ANTJE: *(ongeduldig)* Wat wil je weten?

STAMGAST: Ik vroeg me af, heb jij wel een privé?

PEDRO: Ja zij heb... *(loopt naar het tafeltje van Antje pakt roddelblad de privé)* privé, kijk maar. Iedere week komt nieuwe.

STAMGAST: Nee, Piet, zo bedoel ik het niet. Ik bedoel **een** privé, net als jij met jou Elsje.

ANTJE: *(resoluut)* Zeg, bespaar me. *(tot stamgast)* Ik heb thuis een poes.

PEDRO: Ja, net als Elsje.

ANTJE: *(bekijkt Pedro eens, ze weet niet of hij het serieus bedoelt)* O ja Pedro, welk merk?

PEDRO: *(onnozel)* dat weet ik niet. *(zachter)* Iek Weet niet of et een merk ies. *(pakt het woordenboek en leest)*

STAMGAST: *(tot Pedro)* Zeg Piet, schenk mij er nog maar eens

eentje in. *(Pedro schenkt bij, terwijl hij half met zijn neus in het woordenboek zit, Stamgast let goed op dat Pedro goed inschenkt, stuurt hier wat in bij)*

ANTJE: *(pakt poetsdoek)* Ik hoop wel dat hij mijn toiletje een beetje schoonhoud. *(kijkt eens om t hoekje)*

PEDRO: *(schrikt)* Wat heb ik nou ontdekt... *(Antje komt bij Pedro staan)* wat moet ik nou zeggen tegen Elsje? Zij denkt *(doet weer dezelfde handeling)* Lieve lieve moesje is vrouw, maar nu *(wijst op boek)* Dit boek schrijft, kan ook man zijn.

ANTJE: Je moet niet alles geloven wat ze schrijven Pedro.

STAMGAST: Een kenau is een hele nare vrouw die heel boos kan reageren, die denkt dat ze de baas is. *(slaat Pedro weer eens hard op zijn schouder)* Maar jij bent eigen baas.

PEDRO: *(wrijft over pijnlijke schouder, dan resoluut)* Nee, Elsje is baas, zij zegt altijd, iek heb broek aan. Ja Elsje dan hé. *(Pedro probeert uit te leggen, laat zien dat hij de broek aanheeft)* Iek eb ook wel broek aan, maar....

STAMGAST: Ja, ja, dat snappen wij wel. Dat is door onze moeders vroeger met de paplepel ingegeven. Moeders heeft de broek aan.

ANTJE: Precies, verstandige moeder heb jij. *(bezoeker komt van het toilet, wil weglopen maar Antje steekt er een breipen voor)* Zeg, wel even betalen alsjeblieft. *(geërgerd gooit bezoeker een muntje op het schoteltje en wil weglopen. Gast heeft toiletpapier achter in broek hangen, Antje ziet dit en roept de gast terug, trekt het wc papier uit zijn broek)* Zeg, en dit, gaan we dit ook nog betalen?

GAST: Nou ik weet niet wat jij doet, maar... *(duidelijk)* Maar ik ga dat niet betalen. Dat zit bij de prijs in mag ik hopen?

ANTJE: Ja, een velletje, maar geen hele rol *(Gast af, Antje na roepend)* Dief. *(tot stamgast en Pedro)* Het is toch niet te geloven, ze jatten tegenwoordig ook van alles. *(bekijkt dan het muntje en stopt het in haar zak)* Gelukkig is het geld wel echt. *(dan komen de 2 dames, vaste klanten met vaste stek, binnen. Flink uitgedost met boa en Aletta draagt een grote tas. Aletta houdt deze angstvallig bij haar. Hangen jassen aan kapstok)*

ANTJE: *(bekijkt de dames met open mond)* Dat kun je niet van iedereen zeggen. Dat ze echt zijn. Donders, wat zien jullie er weer uit zeg.

MIES: *(bekijkt Antje eens)* Beter dan jij, in je doordeweekse kloffie.

ANTJE: *(tot Pedro om hem uit te leggen wat nou een vrouw is en wat nou een kenau is)* Kijk Pedro, wat zijn dit?

PEDRO: *(onnozel)* Vrouwen.

MIES: *(dames hangen jas aan de kapstok)* Nou fijn dat je dat zo in

één oogopslag kunt zien, dat is een pak van mijn hart.

ANTJE: Juist Pedro, dat zijn vrouwen. Zien ze eruit als mannen?

ALETTA: Nou ja zeg, wat is dat nou weer voor een stomme vraag
(*laat haar vrouwelijke vormen eens duidelijk zien*) Het is overduidelijk, ik ben een vrouw. (*Aletta en Mies lopen richting hun tafeltje*)

STAMGAST: (*kijkt naar de vrouwen*) Overduidelijk!

ANTJE: Hoor je hoe ze reageren?

PEDRO: (*onnozel*) Boos, teregt, zie je toch zo, is een vrouw.

ALETTA: (*blijft uitdagend bij bar staan*) En wat zeg je dan, Pedro?

PEDRO: (*onnozel*) Ga zitten, koffie?

ALETTA: (*zucht eens diep en gaat dan zitten*) dan zeg je” dat is een hele mooie vrouw” (*draait nog eens een rondje*)

PEDRO: (*aan de slag met koffie maken voor de dames*) Lek maak koffie, ieke niet kijk naar mooie vrouw.

STAMGAST: Dat zou Elsje niet tolereren.

ANTJE: (*loopt naar dames die inmiddels aan tafel zitten*) Dat is nou typisch een geval van kenau, Pedro. (*pakt dan de opzichtige boa van Mies eens vast*) Zo, een kip geslacht?

MIES: (*trekt gauw haar boa terug en kijkt een laatdunkend naar Antje*) Wil jij wel even met jou vieze handen van mijn boa afblijven. (*inspecteert en fatsoeneert de boa weer*)

STAMGAST: (*pakt woordenboek en leest voor*) Kenau werd bekend in 1660 en betekent, vrouw die zich onvriendelijk gedraagt. Een bazig manwijf, een dragonder, feeks, helleveeg, haabaai.....
(*allen kijken naar de Stamgast*)

ANTJE: Ja we weten het wel. (*wijzend naar de dames*) Er zijn er net 2 binnengekomen.

ALETTA: Nou ja zeg. Heeft ze het (*tot Mies*) Nou over ons?

MIES: (*tot Antje*) Hoor wie het zegt.

PEDRO: (*pakt woordenboek weer en leest weer in woordenboek*) Ik weet niet hoe ik moet zeg tegen mijn Elsje hoor. Als zij ontdekt, zij zal verdrietig zijn.

STAMGAST: Welnee (*probeert Pedro weer een “schouderklop te geven, maar Pedro ontwijkt tactisch*) Maak jij je nou maar geen zorgen jou schoonmoeder heeft misschien wel haar op haar tanden, maar niet op haar bovenlip.

PEDRO: (*kijkt verdwaasd, denkt even*) Nee, lieve lieve moesje eeft niet snor, en lieve lieve moesje eeft neptanden, daar kan niet aar op groeien. Die legt ze altijd in bakkie.

MIES: (*roepend tot Pedro*) En waar blijft onze koffie. Anders gaan we wel ergens anders koffie drinken hoor

ANTJE: Zou ik doen. *(tot Pedro)* Pedro, als je je gasten wil houden, hou dan op met dat gezeur, en maak 2 koffie. Leg dat boek weg. *(Pedro schrikt en verzorgd de koffie)*

MIES: Zo, wat bekommer jij je over ons.

ALETTA: Wat aardig van je.

STAMGAST: Allemaal eigen belang.

ALETTA: Waarom?

MIES: Ze hoopt natuurlijk dat wij na de koffie gebruik moeten maken van haar domein.

ANTJE: Wees maar vereerd, want niet iedereen heeft zo'n heerlijk ruikend toiletje waarin je je in de bril kan spiegelen.

STAMGAST: Spiegelen in een bril? Dan blijf je de afdruk van je kont erop zien.

MIES: Nou lekker dan. Het idee. *(tot Antje)* Weet jij wel hoeveel bacteriën er op zo'n bril zitten?

ALETTA: Nou ik ga echt niet op zo'n bril zitten hoor.

ANTJE: Op die bril van mij kan jij dat poezelige kontje best vleien hoor. Er zit niet één vies beestje op.

ALETTA: Hé bah, wat een onderwerp.

PEDRO: *(serveert koffie, terwijl Mies Pedro een beetje aan het verleiden is, Pedro lacht nerveus)* Zo, kijke es, dames, koffie. *(zet kopjes neer)* Koffie... *(serveert kannetje melk en suiker)* En *(opgewonden)* Een koekie, jullie Ollanders wil altijd koekie bij koffie. *(gaat dan weer achter de bar aan het werk. Er ontstaat een oogcontact met gebaren wisseling tussen Mies en Pedro, Pedro wordt er zichtbaar een beetje nerveus van)*

MIES: Nou dank je wel hoor Pedro. Jou koffie met Spaans temperament. *(maakt hierbij een brullend/grommend geluid)* Mmmmm, zouden die Spaanse mannen nou echt zo vurig zijn?

ALETTA: *(verslikt zich in de koffie en kijkt eens om naar Pedro)* Zeg, je gaat me toch niet vertellen dat je hem... *(wijzend naar Pedro)* Woest aantrekkelijk vind?

MIES: *(kijkt nog eens naar Pedro)* Ik weet het niet. Ze zeggen dat die Spanjaarden vol temperament zitten, dat zou ik wel eens willen weten. En aangezien ik niet iedere dag een Spanjaard tegen het lijf loop, lijkt Pedro me het meest voor de hand liggende.

ANTJE: *(zit op har plekje en leest een modeblad)* Weet je eigenlijk wel wat helemaal not done is? *(niemand reageert)* Een grote handtas *(Mies schuift haar tas wat meer uit het zicht)*

ALETTA: *(bekijkt haar tas eens goed)* Zo groot is ie toch niet?

ANTJE: *(leest)* Hier staat dat je tas tegenwoordig niet groter mag zijn dan een envelop.

ALETTA: *(bekijkt haar tas nog eens, en dan de inhoud)* Dan moet ik de helft van mijn spullen thuislaten.

ANTJE: *(komt eens dichterbij en probeert in de tas van Aletta te kijken)* Wat heb je daar dan allemaal inzitten?

ALETTA: *(geërgerd naar Antje)* Dat gaat je niks aan. *(doet gauw haar tas weer dicht. Aletta wordt nerveus.)* Ik eh, ik ga geloof ik toch maar even gebruik maken van het toilet.

ANTJE: Dat kost je 50 cent.

ALETTA: *(nerveus)* Eh, ja, zal ik zo pakken, mag ik niet eerst even gebruik maken van het toilet.

ANTJE: Ik hou ervan maar gelijk boter bij de vis te doen. *(houdt schoteltje op, Aletta, is wat onhandig met haar tas in de weer om haar portemonnee te vinden, hierbij kijkt Antje zo goed als mogelijk mee om een blik in de tas te kunnen werpen)* Handig hé, zo'n grote tas *(probeert in de tas te kijken, maar Aletta geeft de kans niet, draait steeds met de rug naar Antje)*

ALETTA: *(zoekend)* Hé mens maak me nou eens niet zo nerveus *(dan eindelijk de portemonnee gevonden, een briefje van 5)* Heb je terug van vijf?

ANTJE: *(kijkt bedenkelijk)* Ja wat denk je zelf? *(tot Pedro)* Pedro, kan jij wisselen?

STAMGAST: *(geeft Antje vijftig cent)* Hier, kijk eens, laat die dame nou even haar gang gaan.

ANTJE: *(bekijkt wantrouwig het muntje, en dan naar de Stamgast, dan tot Aletta)* Nou, ga maar gauw, en wees de beste man dankbaar. *(Aletta af. Antje tot Mies, bedenkt)* Dus zo doen jullie dat. *(Bekijkt Mies nog eens goed, dan na denkend)* Slim, ik zou ook eens wat meer m'n charmes in de strijd moeten gooien... *(doet wat Aletta deed toen ze duidelijk maakte dat ze een vrouw is)* Kijken of dat helpt bij de kassa van de supermarkt. *(overdreven)* Ga ik er staan met zo'n grote hutkoffer en dan *(overdreven)* O, jee, ik kan mijn portemonnee niet vinden. *(vragend aan Pedro en Stamgast)* Zouden ze er in trappen? *(Mies rommelt wat in haar tas, kijkt op haar mobiel, negeert Antje volkomen)*

STAMGAST: Zeg waar hebben we het over, het was maar vijftig cent.

ANTJE: *(gaat eens aan de bar staan nadenken)* Wat denk jij Pedro, wat zou een vrouw nou allemaal in haar tas stoppen?

PEDRO: *(denkt)* Euhh, Elsje heeft portemonnee in tas.

STAMGAST: Vast een hele grote!

PEDRO: Nee hoor, hiel kleintje. Met viel pasje.

ANTJE: En geen los geld voor als je eens ergens naar de wc moet?

Net als *(wijzend naar toilet)* Haar. Gewoon net doen of je geen kleingeld hebt, en dan een ander laten betalen.

PEDRO: Euhh, ik weet niet, Elsje altijd betaal met pasje. Elsje altijd tuis naar wc.

ANTJE: Knijpert.

PEDRO: *(rommelt wat voor op het toneel)* Ja, zeg Elsje altijd, knijpen, plassen kan tuis wel. Soms ies wel moeilijk hoor, als ik echt eel veel moet plassen, ik kan niet zo goed knijp. *(doet dit voor)*

ANTJE: *(Antje Kijkt eens goed naar Pedro, en gaat dan maar weer op haar plekje zitten)* Da's de leeftijd Pedro.

STAMGAST: Arme Piet. Ik heb het thuis niet makkelijk, maar ik zou met jou niet willen ruilen.

ANTJE: Ja vertel jij eens wat over jou privé?

STAMGAST: Antje, daar heb ik geen tijd voor. Dat is echt een soap.

ANTJE: *(settelt zich eens naast de stamgast)* Laat ik nou alle tijd hebben. *(Aletta komt van het toilet, kijkt wat verwilderd en neemt snel plaats bij Mies aan tafel)*

STAMGAST: Je klant is klaar, je moet de bril poetsen.

ANTJE: *(van de barkruk af)* Zoououou, dat was wel een eurootje waard. Ik hoop niet dat je 'm al te vuil hebt gemaakt *(met toiletverfrisser af naar toiletten)*

MIES: *(roepend naar Antje)* Nou, nou overdrijf niet zo, wij dames laten alleen maar lekkere geuren achter.

ALETTA: *(onzeker)* nou, ik heb "dat" niet gedaan hoor.

MIES: *(belangstellend, plagend)* wat?

ALETTA: Nou eh ja je weet wel *(onzeker zachter)* Een grote boodschap *(dan meer in haarzelf)* Nou ja, het was wel groot, en ook wel een boodschap.

MIES: Is dat iets cryptisch?

ALETTA: *(geschrokken van haar eigen woorden)* Eh, nee, ik bedoel, ja, eh, hé hou nou eens op *(Antje weer op)* Je maakt me zo nerveus, bah!

ANTJE: Zeg dat bah.

ALETTA: *(Verschrikt naar Antje, dan harder dan bedoelt)* Wat?

ANTJE: *(sust)* Rustig maar, ik maakte maar een grapje.

ALETTA: *(nerveus, wippend op stoel, steeds omkijkend naar toilet)* O, ehh, ik hou niet zo van die grapjes.

MIES: *(tot Aletta, kalmerend)* Rustig maar, ze bedoelt het niet zo. *(tot Antje)* Zeg moet jij niet eens iets doen of zo.

STAMGAST: Dat heeft ze net gedaan, ze heeft de bril gepoetst.

ALETTA: *(draait op haar stoel)* Die ik niet eens gebruikt heb. *(kijkt regelmatig naar de ingang van de toiletten)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto